

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obdo/70/2017
Identifikačné číslo spisu: 7910205737
Dátum vydania rozhodnutia: 29.11.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Pepelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:7910205737.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: AGROPRET - PULZ a.s. v likvidácii, so sídlom Železničná 442/8, Veľký Šariš, IČO: 44 258 623, zast. Kanisová & Kanis Advokátska kancelária s. r. o., so sídlom Ďumbierska 3/F, Bratislava - Nové Mesto, IČO: 36 836 460, konajúca prostredníctvom konateľa, advokáta Mgr. Matúša Kanisa, proti žalovanému: HORST, s.r.o., so sídlom Kysta, IČO: 36 572 578, zast. advokátkou JUDr. Annou Dugovou, so sídlom Lazaretská 4, Bratislava, o zaplatenie 16.351,42 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 10Cb/34/2010, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 4Cob/82/2016-372 z 22. februára 2017, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobcu o d m i e t a .

II. Žalovaný m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trebišov ako súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 10Cb/34/2010-334 zo dňa 03. 11. 2015 návrh žalobcu zamietol a súčasne mu uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania na účet jeho právnej zástupkyne v sume 8.971,40 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Z odôvodnenia prvoinštančného rozsudku vyplýva, že žalobca sa žalobou zo dňa 12. 05. 2010, súdu prvej inštancie doručenu dňa 14. 05. 2010, domáhal proti žalovanému zaplatenia žalovanej sumy s príslušenstvom (pozostávajúcím z úroku z omeškania od 24. 12. 2009 do zaplatenia) z titulu toho, že dňa 18. 12. 2009 vystavil ako dodávateľ žalovanému ako odberateľovi faktúru č. 01120007 za dodaný tovar „Dvojrotorový zhrňovač SWADRO 710/26T“, výrobné číslo 762941. Faktúra bola vystavená na sumu 16.351,42 eur s dátumom splatnosti dňa 23. 12. 2009. Žalovaný faktúru nezaplatil a v konaní sa bránil tým, že uvedený tovar mu nebol žalobcom dodaný. Žalobca preukazoval prevzatie tovaru žalovaným odovzdávacím - preberacím protokolom zo dňa 25. 06. 2008, v ktorom žalovaný ako preberajúci potvrdil prevzatie dvojrotorového zhrňovača SWADRO 710/26T. Žalovaný tiež namietal, že v uvedenom protokole je uvedený predmet odovzdania - obracač krmovín, žalobca však fakturoval cenu za dvojrotorový zhrňovač SWADRO. Tvrdil, že ide o rôzne stroje a preukazoval, že žalovaný za obracač

zaplatil žalobcovi sumu 336.115,50 Sk, t. j. 11.156,90 eur dňa 21. 04. 2009 podľa faktúry č. 0208050038. Žalobca v konaní preukazoval, že dodávateľom tovaru žalovanému bola spoločnosť AGROPRET-PULZ s.r.o., dňa 30. 06. 2009 však došlo k predaju časti podniku a všetky pohľadávky tejto spoločnosti, vrátane spornej pohľadávky, boli prevedené na žalobcu, pôvodne akciovú spoločnosť PETAKT, po zmene obchodného mena AGROPRET-PULZ, a.s. Žalovaný namietal aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu, pretože v prílohách k zmluve o predaji časti podniku nie je uvedená pohľadávka proti žalovanému, teda nepreukázal, že predmetom zmluvy o predaji časti podniku bola aj táto pohľadávka. Nedostatok aktívnej vecnej legitimácie namietal žalovaný aj s poukazom na zmluvu o predaji časti podniku, pre ktorej platnosť sa vyžadujú osvedčené podpisy štatutárnych zástupcov predávajúceho a kupujúceho, pričom v zmluve sú osvedčenia pravosti len dvoch podpisov, hoci za predávajúceho, ako aj za kupujúceho konali dvaja štatutári, teda na zmluve mali byť osvedčené štyri podpisy.

3. Súd prvej inštancie svojim v poradí prvým rozsudkom č. k. 10Cb/34/2010-175 zo dňa 14. 12. 2012 žalobu zamietol z dôvodu, že zmluva o predaji časti podniku nemá zákonom stanovené formálne náležitosti, a preto je tento právny úkon, ktorý nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), neplatný. Na odvolanie žalobcu odvolací súd označený rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom mu uložil posúdiť, či osvedčovacie doložky z 30. 04. 2009 majú všetky zákonom stanovené náležitosti podľa § 58 ods. 2 Notárskeho poriadku (ďalej len „NP“). Súd prvej inštancie citoval zo zrušujúceho rozsudku odvolacieho súdu, v ktorom vyslovil právny názor, že notár osvedčil pravosť podpisov C. P. F. a P. Y., ktorí boli konateľmi predávajúceho - spoločnosti AGROPRET-PULZ, s.r.o., Bratislava, IČO: 34 132 325 a podľa výpisu z obchodného registra za spoločnosť mali podpisovať vždy dvaja konatelia spoločne. Súčasne boli aj členmi predstavenstva kupujúceho - spoločnosti PETAKT a.s., Bratislava, IČO: 44 258 623 (po zmene obchodného mena AGROPRET-PULZ a.s.) a podľa zápisu v obchodnom registri za spoločnosť konajú a podpisujú členovia predstavenstva, vždy dvaja spoločne. Súd dospel k záveru, že je nerozhodné, že na listine sú dva podpisy tej istej fyzickej osoby (C. F. a p. Y.), lebo osvedčenie sa vzťahuje ku každému podpisu konkrétnej fyzickej osoby na listine, teda nemusel byť osvedčený dvakrát podpis C. F. a dvakrát podpis p. Y..

4. Súd prvej inštancie následne v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu posudzoval osvedčovacie doložky z 30. 04. 2009 a mal za preukázané, že osvedčovacie doložky neboli vyhotovené v súlade so zákonom, pretože v osvedčovacej doložke chýba údaj, akým zákonným spôsobom zistila notárka totožnosť osôb, ktorých podpisy overovala. Z tohto dôvodu listina, na ktorej je osvedčovacia doložka, ktorá nespĺňa podmienky uvedené v § 58 ods. 2 písm. c/ NP, nie je verejnou listinou, a preto je zmluva o predaji časti podniku neplatná. Z dôvodu, že pre rozhodnutie vo veci bolo podstatné posúdenie, či podpisy štatutárnych zástupcov účastníkov zmluvy o predaji časti podniku boli úradne overené, a teda či žalobca nadobudol pohľadávku proti žalovanému, ďalšími námietkami žalobcu a vyjadreniami žalovaného sa súd prvej inštancie nezaoberal a žalobu zamietol.

5. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 142 ods. 1 O. s. p. a úspešnému žalovanému priznal náhradu trov konania v sume 8.971,40 eur, ktoré pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za odpor v sume 981,- eur a z trov právneho zastúpenia v sume 7.990,40 eur, vyčíslených podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a/ až písm. d/, § 16 ods. 3 a § 17 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

6. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací, po prejednaní veci v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a 380 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p., rozsudkom č. k. 4Cob/82/2016-372 zo dňa 22. 02. 2017, rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

7. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozsudku poukázal na to, že predmetom konania je nárok žalobcu proti žalovanému na zaplatenie kúpnej ceny dodaného stroja. Z predložených listinných dôkazov súd prvej inštancie zistil, že kúpnu zmluvu, z ktorej žalobca uplatňuje právo na zaplatenie kúpnej ceny, uzavrel so žalovaným právnym predchodca žalobcu, spoločnosť AGROPRET - PULZ, s. r. o., IČO: 34

132 325, ktorá Zmluvou o predaji časti podniku zo dňa 30. 04. 2009 odpredala časť podniku spoločnosti PETAKT a.s., IČO: 44 258 623. Kupujúci zmenil od 20. 05. 2009 obchodné meno na AGROPRET - PULZ, a.s. a v konaní ako žalobca preukazoval, že pohľadávku na zaplatenie kúpnej ceny proti žalovanému nadobudol na základe uvedenej Zmluvy o predaji časti podniku.

8. Po predložení Zmluvy o predaji časti podniku zo dňa 30. 04. 2009 žalovaný namietal, že zmluva nemá zákonom predpísané formálne náležitosti právneho úkonu, z tohto dôvodu nie je platná, preto žalobca nie je v spore aktívne legitimovaný, keďže naňho nemohli prejsť práva z neplatnej zmluvy. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie nárok žalobcu rozsudkom zo dňa 14. 12. 2012 zamietol. Po vrátení veci zrušujúcim uznesením odvolacieho súdu, súd prvej inštancie vykonal dokazovanie oboznámením strán sporu so stanoviskom notárky JUDr. Ingrid Dubasovej, so sídlom Notárskeho úradu v Trnave zo dňa 21. 11. 2014, k osvedčovacej doložke a vyžiadal si tiež stanovisko Notárskej komory Slovenskej republiky k podpisu písomného právneho úkonu. Notárska komora vo svojom stanovisku uviedla, že v prípade legalizácie notár osvedčí podpis každej osoby konajúcej za právnickú osobu a každému podpisu sa osobitne priradí samostatné poradové číslo NCRop. V novom konaní žalovaný tiež namietal, že Zmluva o predaji časti podniku nemohla nadobudnúť účinnosť, pretože žalobca spolu s návrhom na zápis zmien v obchodnom registri nepredložil aj znalecký posudok.

9. Odvolací súd súhlasil s názorom žalobcu, že len súd môže podať záväzný výklad právnych noriem. Poukázaním na záver Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „Ústavný súd SR“) v rozhodnutí sp. zn. III. ÚS 46/2013, odvolací súd konštatoval, že nie je viazaný svojim skorším právnym názorom, preto po preskúmaní predložených listinných dôkazov uzavrel, že Zmluva o predaji časti podniku skutočne nemá zákonom stanovené náležitosti, a preto nemohla založiť zamýšľané účinky, t. j. v tomto prípade prevod práva spoločnosti AGROPRET - PULZ, s.r.o. Hlohovec proti žalovanému na žalobcu.

10. Poukázaním na § 476 ods. 1 a 2 ObchZ. odvolací súd konštatoval, že overenie pravosti podpisov v predmetnej veci vykonal notár podľa § 58 NP a v osvedčovanej doložke overil, že fyzické osoby, ktorých podpisy majú byť osvedčené v jeho prítomnosti, listinu vlastnoručne podpísali.

11. V predmetnej veci predávajúcim bola spoločnosť s ručením obmedzeným AGROPRET - PULZ, za ktorú podľa v rozhodnom čase platného výpisu z obchodného registra mali konať dvaja konatelia, vždy dvaja spoločne. V tom čase boli konateľmi aj C.. P. F. a P. Y. a za kupujúceho - akciovú spoločnosť PETAKT, mali v mene spoločnosti, podľa výpisu z obchodného registra, konať a podpisovať dvaja členovia predstavenstva, vždy dvaja spoločne. V rozhodnom čase boli členmi predstavenstva kupujúceho aj C.. P. F. a P. Y..

12. Odvolací súd konštatoval, že podpisy obidvoch fyzických osôb - C.. P. F. a P. Y. boli na zmluve osvedčené. Vzhľadom na to, že pre platnosť právneho úkonu - zmluvy o prevode podniku sa vyžaduje, aby boli osvedčené podpisy predávajúceho aj kupujúceho, a keďže za predávajúceho konali dve fyzické osoby (konatelia) a aj za kupujúceho konali dve fyzické osoby (členovia predstavenstva), na zmluve museli byť štyri osvedčovacie doložky, ktoré osvedčovali štyri podpisy - dva podpisy za kupujúceho a dva podpisy za predávajúceho so samostatnými poradovými číslami NCRop.

13. Pokiaľ súd prvej inštancie skúmal (vzhľadom na usmernenie odvolacieho súdu) aj ďalšie náležitosti osvedčovacej doložky, odvolací súd prisvedčil odvolateľovi, že v čase uzavretia Zmluvy o predaji časti podniku, t. j. do 01. 09. 2009, nebolo potrebné v osvedčovacej doložke uviesť pri údají, ako bola zistená totožnosť účastníka, napríklad druh a číslo platného dokladu totožnosti účastníka.

14. Odvolací súd zdôraznil, že aktívnou vecnou legitimáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi, ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. V predmetnej veci žalobca nepreukázal, že naňho prešlo právo uplatňovať proti žalovanému nárok na zaplatenie kúpnej ceny tovaru, pretože v konaní vyšlo najavo, že Zmluva o predaji časti podniku nemá zákonom stanovené náležitosti, keďže nebola dodržaná zákonom ustanovená forma právneho úkonu, dôsledkom čoho je absolútna neplatnosť takéhoto úkonu.

Z tohto dôvodu odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 C. s. p. a žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní plne úspešný, priznal proti žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

16. Rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť dňa 20. 04. 2017.

17. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal v zákonom stanovenej lehote dovolanie žalobca (č. l. 377 - 385), prípustnosť ktorého odôvodnil ust. § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. (rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená).

18. Žalobca v dovolaní namietol, že odvolací súd nesprávne právne posúdil otázku platnosti Zmluvy o predaji časti podniku zo dňa 30. 04. 2009, uzatvorenej medzi spoločnosťou AGROPRET - PULZ, s.r.o., IČO: 34 132 325, ako predávajúcim, za ktorú konal C. P. F. a P. Y. a spoločnosťou PETAKT, a.s., IČO: 44 258 623, ako kupujúcim, za ktorú konal tiež C. P. F. a P. Y. Žalobca tvrdí, že odvolací súd použil príliš extenzívny výklad ust. § 58 NP, z doslovného znenia ktorého nevyplýva, že je potrebná duplicita osvedčovacích doložiek pri osvedčovaní rovnakého podpisu tej istej osoby, hoci koná v pozícii štatutárneho orgánu inej právnickej osoby. Je preto nesprávny záver odvolacieho súdu, ktorý pre platnosť Zmluvy o predaji časti podniku vyžaduje osvedčenie podpisov obidvoch zmluvných strán tak, že hoci ide o tie isté osoby tvoriace štatutárny orgán tak predávajúceho, ako aj kupujúceho, je potrebné osvedčenie podpisov 4x. Takýto záver podľa žalobcu nie je možné odvodiť ani použitím logického či teleologického výkladu uvedeného ustanovenia Notárskeho poriadku. Podľa názoru žalobcu, v prípade, ak by notár vyznačil na listine dve osvedčovacie doložky pre jednu fyzickú osobu, nijakým spôsobom by nebolo možné identifikovať, ktorou doložkou notár osvedčil podpis danej osoby konajúcej v pozícii štatutárneho orgánu predávajúceho a ktorou v pozícii štatutárneho orgánu kupujúceho. Preto vyznačenie štyroch osvedčovacích doložiek na Zmluve o predaji časti podniku vníma žalobca za nadbytočné a vyznačenie len dvoch doložiek potvrdzujúcich, že za predávajúceho aj kupujúceho sa podpísali osoby konajúce ako štatutárny orgán, je plne postačujúce pre platnosť tejto zmluvy. Na základe uvedeného má žalobca za to, že pri uzatvorení Zmluvy o prevode časti podniku boli splnené všetky zákonom stanovené náležitosti tak, ako ich vyžaduje ust. § 476 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObchZ“) a Zmluva o predaji časti podniku zo dňa 30. 04. 2009 má všetky zákonom stanovené podstatné náležitosti, a je preto platná.

19. Poukázaním na nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 242/07, uverejnený v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu SR pod č. 40/2008, žalobca vyslovil, že ohľadne otázky, ktorá tvorí predbežnú otázku v tomto spore, mal prvoinštančný ako aj odvolací súd prihliadať na výklad, ktorý svedčí platnosti Zmluvy o prevode časti podniku, a nie naopak.

20. Žalobca ďalej namietol nesprávne právne posúdenie zmyslu osvedčovacej doložky notára na zmluve obidvomi, vo veci konajúcimi súdmi. Keďže sa na Zmluve o predaji časti podniku nachádza totožný podpis jednej fyzickej osoby dvakrát a účel osvedčenia podpisu, teda overiť totožnosť podpisujúcej osoby, bol dosiahnutý jednou osvedčovacou doložkou, nie je potrebné podľa žalobcu pripojiť na listinu osvedčovacie doložky pre dva totožné podpisy tej istej fyzickej osoby. Opačný výklad by viedol k formalistickej interpretácii, ktorá by v rozpore so zásadou výkladu v prospech platnosti zmlúv, spôsobila neplatnosť právneho úkonu.

21. V ďalšej časti dovolania žalobca poukázal na nejednotnú rozhodovaciu prax odvolacieho súdu v uvedenej veci, ktorá výrazným spôsobom zasahuje do jeho práva na právnu istotu. Tvrdí, že odvolací súd rozsudkom zo dňa 22. 02. 2017 poprel právny názor vyslovený vo svojom skoršom rozhodnutí, t. j. v uznesení zo dňa 20. 12. 2013, kedy predbežnú otázku ohľadne potrebného počtu notárskych doložiek na Zmluve o predaji časti podniku vyriešil, dospejúc k záveru, že vychádzajúc z doslovného znenia

Notárskeho poriadku nevyplýva, že notár má na listine overovať podpisy tej istej osoby viackrát, hoci koná v mene druhého účastníka zmluvy. Rozsudok odvolacieho súdu zo dňa 22. 02. 2017 je pre žalobcu o to viac spochybniteľný a nepochopiteľný, keďže členkou senátu odvolacieho súdu, ktorý vydal uznesenie zo dňa 20. 12. 2013 a rozsudok zo dňa 22. 02. 2017, bola tá istá sudkyňa L. K. M., pričom v prípade skôr vydaného rozhodnutia odvolacieho súdu konala dokonca v pozícii predsedníčky senátu. Z uvedeného dôvodu žalobca vníma rozsudok odvolacieho súdu zo dňa 22. 02. 2017 ako arbitrárny, porušujúci ústavný princíp právnej istoty a právo žalobcu na spravodlivé súdne konanie, majúci zároveň podozrenie z porušenia princípu neustrannosti zo strany rozhodujúcich senátov odvolacieho súdu a nezávislosti súdu.

22. Žalobca ďalej namietol, že odvolací súd vybočil z rámca svojej rozhodovacej právomoci rozhodovať o odvolaní žalobcu, keď sa nedržal žalobcom uvedených odvolacích dôvodov, v dôsledku čoho pri rozhodovaní porušil ust. § 380 ods. 1 C. s. p., podľa ktorého je odvolací súd odvolacími dôvodmi viazaný. Poukázaním na uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 80/99 zo dňa 18. 08. 1999 a sp. zn. I. ÚS 87/93 zo dňa 23. 09. 1993, má žalobca za to, že odvolací súd, vyjadrujúci vo svojich dvoch rozhodnutiach v rámci toho istého sporu odlišný právny názor, bez toho, aby svoj názorový posun primeraným spôsobom odôvodnil, porušil ústavne chránený princíp právnej istoty, ktorý patrí k imanentným znakom právneho štátu. S poukazom na uvedené žalobca vníma rozsudok odvolacieho súdu zo dňa 22. 02. 2017 ako nepresvedčivý, nepreskúmateľný a vydaný v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava SR“) chráneným princípom právnej istoty, čím došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivé konanie, zakotveného v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (napr. IV. ÚS 209/2010, IV. ÚS 499/2011-25).

23. Žalobca vyslovil, že odlišná rozhodovacia činnosť odvolacieho súdu v rámci jedného sporového konania, vychádzajúca z rovnakých skutkových zistení, je ústavne neudržateľná a neakceptovateľná. Poukázaním na Zbierku stanovísk NS a súdov SR č. 1/2016, s. 22, ods. 3, žalobca namietol, že v predmetnom konaní došlo v praxi všeobecných súdov, v dvoch rozhodnutiach nie celkom odlišných senátov Krajského súdu v Košiciach, k nejednotnej aplikácii právnych predpisov, konkrétne pri posúdení platnosti Zmluvy o predaji časti podniku. Žalobca má za to, že je potrebné, aby dovolací súd zjednotil prax všeobecných súdov v otázke potrebného počtu osvedčovacích doložiek pripojených k listine, ktorá obsahuje viac podpisov jednej fyzickej osoby, konajúcej za jednu ako aj za druhú zmluvnú stranu. Ustálenie tejto právnej otázky považuje žalobca za nevyhnutné z dôvodu zabezpečenia právnej istoty strán tohto sporu a vo všeobecnosti aj v iných konaniach, v ktorých sa vyskytne ako problematická otázka posúdenia správnosti legalizácie podpisov osôb na listine notárom, podmienujúcej jej platnosť.

24. Na základe všetkých vyššie uvedených tvrdení žalobca dovolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok odvolacieho súdu zo dňa 22. 02. 2017, č. k. 4Cob/82/2016-372 zmenil tak, že žalovanému uloží povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 16.351,42 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 16.351,42 eur od 24. 12. 2009 až do zaplatenia. Žalobca si zároveň uplatnil náhradu trov prvoinštančného, odvolacieho, aj dovolacieho konania.

25. Podľa § 444 ods. 1 C. s. p. žalobca zároveň navrhol odklad vykonateľnosti prvoinštančného rozsudku, ako aj rozsudku odvolacieho súdu, argumentujúc, že existuje predpoklad, že by bol v dovolacom konaní úspešný a vzhľadom na dlhšie časové obdobie rozhodovania dovolacieho súdu nie je vylúčené, že by prípadným výkonom rozsudku súdu prvej inštancie z 03. 11. 2015 v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu z 22. 02. 2017, bol zmarený účinok rozhodnutia dovolacieho súdu.

26. K dovolaniu žalobcu sa žalovaný nevyjadril.

27. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpená advokátom v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou C. s. p.), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

28. Úspešné uplatnenie dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku je vždy nevyhnutne podmienené (primárnym) záverom dovolacieho súdu, že dovolanie je procesne prípustné a až následným (sekundárnym) záverom dovolacieho súdu, že tento opravný prostriedok je aj opodstatnený; pre opačný prístup nedáva Civilný sporový poriadok podklad v žiadnom z jeho ustanovení. Pokiaľ dovolací súd nedospeje k uvedenému (primárnemu) záveru, platná právna úprava mu neumožňuje postúpiť v dovolacom konaní ďalej a pristúpiť až k posúdeniu napadnutého rozhodnutia a konania, v ktorom bolo vydané. Pokiaľ by dovolací súd posudzoval správnosť rozhodnutia napadnutého procesne neprípustným dovolaním, porušil by zákon.

29. Dovolací súd sa preto v prvom rade zaoberal otázkou prípustnosti dovolania podaného žalobcom.

30. Podľa § 419 C. s. p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Uvedené znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p..

31. Dovolateľ prípustnosť podaného dovolania odvodzuje z ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p.. Pre dovolanie prípustné podľa § 421 C. s. p. platí, že ho možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.). Pokiaľ dovolateľ nevymedzí ním tvrdený dovolací dôvod uvedeným spôsobom, je to dôvod pre odmietnutie dovolania podľa ustanovenia § 447 písm. f/ C. s. p.. V zmysle ustanovenia § 447 písm. f/ C. s. p. dovolací súd odmietne dovolanie, ak nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi, alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435. V dôsledku viazanosti dovolacieho súdu dovolacím dôvodom (§ 440 C. s. p.) neskúma dovolací súd správnosť napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

32. Právnym posúdením sa rozumie je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

33. V danom prípade žalobca odôvodnil prípustnosť dovolania ustanovením § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., teda tým, že dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

34. Predpokladom prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. a vôbec toho, aby sa dovolací súd mohol zaoberať tým, či ide o otázku zásadného právneho významu, ktorá nebola dosiaľ riešená, je naformulovanie otázky, ktorú dovolací súd posúdi ako otázku predbežnú a v prípade, že dospeje k záveru o prípustnosti dovolania, dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu meritórne preskúma.

35. Z obsahu dovolania vyplýva (podľa § 124 ods. 1 C. s. p. súd každé podanie, vrátane dovolania, posudzuje podľa jeho obsahu), že dovolateľ namietol nesprávne právne posúdenie platnosti Zmluvy o predaji časti podniku zo dňa 30. 04. 2009, uzatvorenej medzi spoločnosťou AGROPRET - PULZ, s.r.o., IČO: 34 132 325, ako predávajúcim, za ktorú konal C.. P. F. a P. Y. a spoločnosťou PETAKT, a.s., IČO: 44 258 623, ako kupujúcim, za ktorú konal tiež C.. P. F. a P. Y.. Žalobca tvrdí, že vo veci konajúce súdy nesprávne právne posúdili zmysel osvedčovacej doložky notára na predmetnej zmluve, súčasne že odvolací súd použil príliš extenzívny výklad ustanovenia § 58 NP.

36. Takéto vymedzenie dovolacieho dôvodu však nezodpovedá úprave prípustnosti dovolania pre

riešenie právnej otázky tak, ako to má myslí ust. § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., nakoľko dovolateľ právnu otázku, ktorá podľa jeho názoru nebola v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu vyriešená, nešpecifikoval a tým nevytvoril priestor dovolaciemu súdu, aby túto otázku mohol posúdiť v rámci prípustnosti dovolania a pristúpiť prípadne k meritórnemu preskúmaniu veci. Žalobca tak neopodstatnene tvrdí, že je daný dôvod prípustnosti jeho dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p..

37. Povinnosťou dovolateľa kvalifikovane zastúpeného advokátom pri vymedzení dovolacieho dôvodu je v prípade dovolania prípustného podľa § 421 ods. 1 C. s. p. uviesť právne posúdenie odvolacieho súdu, ktoré považuje za nesprávne, konkretizovať, ako podľa jeho názoru mal odvolací súd konkrétnu právnu otázku správne vyriešiť a zároveň, ak má byť dovolanie prípustné podľa § 421 ods. 1 písm. písm. b/ C. s. p. (dôvod, ktorý uplatnil žalobca), musí dovolateľ sformulovať právnu otázku, ktorá podľa jeho názoru v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená, pričom musí ísť o takú právnu otázku, ktorá je pre rozhodnutie vo veci samej kľúčová.

38. Pri prejednaní dovolania môže odvolací súd vychádzať iba z obsahu dovolania, resp. z predloženého súdneho spisu a nemôže nahrádzať pasivitu dovolateľa a vytvárať namiesto neho vlastnú právnu argumentáciu vyvodením z možnej nespokojnosti dovolateľa s právnymi závermi odvolacieho súdu, ktorej správnosť alebo nesprávnosť by mala byť podrobená dovolaciemu prieskumu. V takom prípade by totiž odvolací súd uskutočnil procesne neprípustný bezbrehý dovolací prieskum priechiaci sa nielen koncepcii právnej úpravy dovolania v Civilnom sporovom poriadku, účelu ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p., ale aj princípu rovnosti zbraní a kontradiktórnosti konania, keďže rozhodnutie dovolacieho súdu by bolo založené na iných skutočnostiach, ako boli tvrdené dovolateľom a ku ktorým mal možnosť vyjadriť sa žalovaný ako protistrana vo svojom vyjadrení k dovolaniu.

39. Dovolací súd nie je treťou inštanciou a dovolanie nie je koncipované ako ďalší riadny opravný prostriedok. Preto platí, že odlišný pohľad dovolateľa na správnosť rozhodnutia odvolacieho súdu bez vymedzenia právnej otázky, nemôže zakladať prípustnosť dovolania v zmysle § 421 ods. 1 C. s. p..

40. Dovolací súd poznamenáva, že dovolateľom namietaná otázka posúdenia osvedčovacej doložky na Zmluve o predaji časti podniku zo dňa 30. 04. 2009, je otázkou výkladu inštitútu osvedčovania pravosti podpisu (podpisov) na listinách (tzv. legalizácia), zakotveného v ust. §-u 58 NP, použijúc ho pri posudzovaní aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní, pre nedostatok ktorej súd prvej inštanacie žalobu žalobcu zamietol (ktoré rozhodnutie ako vecne správne potvrdil aj súd odvolací).

41. Z dôvodov vyššie uvedených dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie žalobcu neumožňuje, aby bol na jeho základe uskutočnený meritórny dovolací prieskum, nakoľko dovolací dôvod nie je vymedzený spôsobom uvedeným v § 432 ods. 2 C. s. p.. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie žalobcu podľa § 447 písm. f/ C. s. p. odmietol bez toho, aby sa zaoberal otázkou vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

42. Najvyšší súd nezistil ani splnenie predpokladov na odloženie vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia v zmysle § 444 ods. 1 C. s. p. a v súlade s ustálenou praxou dovolacieho súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

43. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalovaného rozhodne súd prvej inštanacie (§ 262 ods. 2 C. s. p).

44. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.